ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Ντεν. Κουτσογιαννόπουλον. Τὸ ποίημά σας χωρὶς δικαίωμα κρίσεως καὶ συνεπῶς... Φῶτον Λαμψηνόν. Τὸ ποίημά σας «Στὸν Ἔρωτα» ὄχι ἐπιτυχές. Ἰδοὺ τὸ α' τετράστιχο :

Γαλήνη. Ἡ θάλασσα φιλεῖ — τῆς θάλασσας καὶ τἄμμου
γλυκὰ τὸ ἀκρογιάλι — χιονοντυμένα βότσαλα
εἶνε φιλὶ ἐρωτικὸ — βαθεῖς ὕμνους σκορπᾶνε.

Λημ. Κόντογλου, Καλάμας. Θὰ σᾶς ἀπαντήσαμε. Ἐκτὸς ἐὰν χάθηκε τὸ γράμμα σας στὸ ταχυδρομεῖο. *Ντίναν Κερμελῆ, Μῆλον.* Τὰ ποιήματά σας πολὺ κοινά. Ἐντελῶς πρωτόλεια. Μαβάστε ποίησιν. Δικαίωμα κρίσεως διηγημάτων δρχ. 5. *Ὕβον Θέμιι, Κάϊρον.* Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὶς εἰκόνες. Μὰ εἶνε λιγάκι ἄτεχνες. Μάθετε πρῶτα νὰ ζωγραφίζετε καλά. *Γ. Τσαλίκην.* Ἐν τῶν ἀστείων θὰ δημοσιευθοῦν τὰ καλλίτερα. Εὐχαριστοῦμεν. *Θησέα.* Τὸ διήγημά σας χωρὶς δικαίωμα κρίσεως. Μὰ γιατὶ ξεχνᾶτε τὴν μικροϋποχρέωσί σας αὐτή ; *Α. Γ. Ἀνδρεάδην, Κάϊρον.* Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Τὸ «Μπουκέτο» τὸσο ρα χρόνια τώρα εἶνε τὸ μοναδικὸ ἐντρύφημα πάσης ἑλληνικῆς οἰκογενείας. Τὸ ποίημα αὐτὸ τοῦ Σενιὲ ἔχει δημοσιευθῆ στὸ «Μπουκέτο». Θὰ δημοσιευθῆ ὅμως ἡ μετάφρασις τοῦ Ἔμμανς. *Νουπὰρ Ναξουντιάν.* Μᾶς γράφετε :

«Δὲν τολμῶ ποτὲ νὰ εἴπω ὅτι εἶμαι εἷς ἐκ τῶν καλλιτέρων Ἀρμενίων ποιητῶν, ἀλλὰ ὢν νέος τὴν ἡλικίαν, γράφω ἀρκετὰ καλὰ ἱστορικὰ καὶ ποιητικὰ ἄρθρα εἰς πολλὰς Ἀρμενικὰς καὶ ἑνίας Ἑλληνικὰς ἐφημερίδας κ.λ.π.»

Μὲ τὸ νὰ γράφετε ἄρθρα εἰς ἀρμενικὰς ἐφημερίδας δὲν θὰ πῆ, φίλε κύριε, πῶς ἐπιτυγχάνετε καὶ στὸν στίχον. Γιατὶ π. χ. οὔτε τὸ πρῶτο ποίημά σας οὔτε τὸ σημερινὸ εἶνε ἐπιτυχῆ. Ἔχει ἀκανθας ἡ ποίησις κ. Νουπὰρ Ναξουντιάν. Μὴ θυμώνετε λοιπὸν μαζί μας. Γκρέκο. Τὸ ποιηματάκι σας «Μῦθος» ὄχι δημοσιεύσιμο. Λείχει ἐν τούτοις πῶς θὰ γράψετε καλοὺς στίχους. *Θεμιστοκλῆν Χαριλάου, Βόλον.* Νεαρὲ κύριε !... Ἐπειδὴ ἡ ἐπιστολή μὲ τὸ ποίημά σας ἐχάθη στὸ ταχυδρομεῖο ἢ ἐπειδὴ σᾶς γράψαμε ἀρνὰ κάπως φροντίζοντες ν' ἀπαντᾶμε ὁ' ὅλους μὲ τὴν σειράν, μᾶς στέλνετε σήμερα τόν... κεραυνὸν εἰς φάκελλον... μὴ εὐώδη κεκλεισμένον καὶ μᾶς λέτε ὅτι «...ἀγανακτήσατε, ὅτι πάψατε ν' ἀγοράζετε τὸ «Μπουκέτο», σεῖς καὶ πλεῖστοι φίλοι σας κι' ὅτι ἀγοράζετε πλέον τὸ περιοδικὸν τάδε !...» *Ἡμεῖς κύριε δὲν βιάζουμε κανένα. Τὸ «Μπουκέτο» ἔχει τόσους φανατικοὺς ἀναγνώστας ὥστε νὰ μὴ τὸ ἐνοχλοῦν οἱ παράλογοι θυμοὶ μερικῶν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀγοραστῶν του. Γιατὶ μᾶς ἀπειλῆτε ; Ἐφαντασθήκατε ὅτι μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπιστολῆς σας θὰ ἐκλείναμε τὸ «Μπουκέτο» καὶ θὰ ἐπέφταμε ἀπὸ τοῦ βράχου τῆς Ἀκροπόλεως ; Ὅσο γιὰ τὸ περιοδικό, μὲ τὸ ὁποῖο ἀντικαταστήσατε τὸ «Μπουκέτο», σᾶς λέμε τοῦτο : Ὅτι οὔτε ἔφθασε, οὔτε θὰ φθάσῃ ποτὲ τὸ «Μπουκέτο» στὴν ὕλη του, στὴ δροσιά του, στὴν πρωτοτυπία του, στὴ χάρι του... Γιὰ τὸ «Μπουκέτο» θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε ἐκεῖνο ποὺ λέει κι' ὁ κ. Ξενόπουλος γιὰ τὸν ἑαυτό του : «Ἰσχύς μου ἡ ἀγάπη τοῦ κοινοῦ» ! *Ἄγγελον Ν. Παπ.* Τὰ «Ἐπιγράμματα» ὄχι ἐπιτυχῆ, πολὺ βιαστικὰ καὶ χωρὶς δικαίωμα κρίσεως. *Πάνον Β. Φωτόπουλον.* Ἐκ τῶν ποιημάτων σας καλὸ τὸ «Ἀπ' τὸ πέρασμα τῆς ζωῆς μου», τὸ ὁποῖον καὶ δημοσιεύουμε ἐδῶ :

Παληᾶς ἀγάπης γράμματα μισοκιτρινιασμένα
πόσο πονάει μου ἡ ψυχὴ τώρα ποὺ σᾶς κυττάζω
μὲς τὲς γλυκὲς λεξίτσες σας ἄν καὶ ἀχνοσβυσμένα
βρίσκω καὶ πάλι τὴν παληὰ ζωὴ σᾶν σᾶς διοβάζω.

Ἀπομεινάρια ἀτίμητα, μπουκέτα μαραμένα
μονάχα σεῖς φυλάξατε τὴν πρώτη μυρωδιά σας
κι' ἂν τὰ γλυκά σας χρώματα εἶνε ξεθωριασμένα
κρύβετε μὲς τὰ βάθη σας τὴ φλόγα τὴν παληά σας.

Κρυμμένα ἴσως γιὰ καιρὸ θὰ μείνετε ἀκόμα
λησμονημένα σᾶν καὶ μὲ στὴν φτωχοκάμαρά μου
κι' ὅταν τοῦ χάρου ἄγγιγμα κλείσῃ τὰ βλέφαρά μου
θὰ σᾶς πετάξουνε καὶ σᾶς ὅπως καὶ μὲ στὸ χῶμα.

Κων. Βύονιαν, Ἀγρίνιον. Λελτίον θὰ σᾶς στείλουμε ὅταν τυπώσουμε. Ἡ φωτογραφία θὰ δημοσιεύτηκε στὴν «Οἰκογένεια», ἐκτὸς ἂν ἦταν θαμπή. Στέλνετε φωτογραφίες καθαρές, μὲ γκρουπ κτλ. Σᾶς παρακαλοῦμεν μάλιστα. *Καλ. Καρ. Καλλιθέαν.* Τὸ διήγημά σας χωρὶς δικαίωμα κρίσεως. Μὰ γιατί ; Γιατί ; *Μαρίαν Παπαγατζῆ.* Τὸ ἄρθρο σας γιὰ τὸν Φλαμαριὼν θὰ δημοσιευθῆ στὴν «Οἰκογένειαν» προσεχῶς. *Ν. Παπαπερικλῆν, Ἀλεξανδρούπολιν.* Τὸ διήγημά σας θὰ δημοσιευθῆ ἐν καιρῷ. Νάρθῆτε νὰ σᾶς γνωρίσουμε. *Λιον. Α. Κοντολέταν, Κρέσταιναν.* Τὸ ποιηματάκι σας ὄχι τόσο ἐπιτυχές. Γράφετε μὲ προσοχή. Τὸ τόσο εὐγενικὸ γράμμα σας τὸ δημοσιεύουμε ἐδῶ :

«Τὸ περιοδικό σας, μπορῶ νὰ πῶ, εἶνε κεῖνο ποὺ εὔκολα ἀνακουφίζει καὶ μεταβάλει τὴ μελαγχολία μου. Χωρὶς νὰ θέλω νὰ σᾶς κολακεύσω μπορῶ νὰ σᾶς βεβαιώσω ὅτι στὴ περιφέρειά μας τὸ «Μπουκέτο» ἔχει τὴν πρώτη κυκλοφορία καὶ αὐτὸ εἶνε εὐχάριστο, τόσο γιὰ σᾶς, γιατὶ σᾶς δίνει μιὰ ἱκανοποίησι γιὰ τοὺς τόσους σας κόπους καὶ γιὰ μᾶς ποὺ θὰ μποροῦμε παντοτινὰ νὰ τῶχουμε ἀχώριστο σύντροφό μας.

»Εἶνε ἀδύνατο νὰ σᾶς παραστήσω τὴ λαχτάρα μου μέχρις ὅτου πάρω τὸ ἀγαπητό μου «Μπουκέτο» στὰ χέρια μου».

Κ. Γ. Ἡ μετάφρασίς σας θὰ δημοσιευθῆ ἐν καιρῷ. Σᾶς εὐχαριστοῦμε Θ. Βουλ. Κομοτινήν. Τί νὰ σᾶς ποῦμε... Τὰ ποιηματά σας, δυστυχῶς, δὲν εἶνε δημοσιεύσιμα. Τοὺς λείπει τὸ μέτρο, ὁ ρυθμός, ἡ στοιχειώδης στιχουργικὴ τέχνη. Ριμάρετε, π. χ. τὸ «θλίψεις» μὲ τὸ... «σκέψεις». Ἰδού, ἀπόδειξιν ἕνα ἑξάστιχό σας :

Χαμένης ἀγάπης ὁ πόνος εἶνε
η μεγαλύτερη δυστυχία
γιατ' ἀφοῦ νοιώσης στὴ γῆ [ἐπάνω
τὴ μεγαλύτερη εὐτυχία
τὴ πειὸ μεγάλη στὸν κόσμο [χαρὰ
μέσα σὲ ὄβυσσο πέφτεις βα- [θειά.

Ἐν ἔρωτι δίκαιον ;...Μελετᾶτε, πρὸ παντὸς μελετᾶτε τοὺς στίχους τῶν ποιητάς μας... Στέλλιον Σουλαϊδόπουλον, Λευκάδα. Περίεργον !... Οὔτε κλασσικὴν μορφήν, οὔτε ρωμαντισμὸν περιέχουν αἱ σάτυρά σας. Ἐν εἶνε ἐπιτυχεῖς δηλαδή.

τῆ». Ὁ Κολοκοτρώνης, μὴ ἐννοήσας περὶ τίνος ἐπρόκειτο καὶ παρεξηγήσας τὴ φράσι, πηδᾷ κάτω ἀπὸ τὸ δέντρο του ἐξαγριωμένος καὶ φωνάζει :

— Τί λέτε, μωρέ ; Ποιανοῦ θὰ κόψετε τὸ ἕνα αὐτί ; !... Τί εἶν' αὐτά, μωρέ ; Αὐτὰ τὰ κάναν οἱ Τοῦρκοι! Γιὰ τοῦτο τόνε ξεσκλαβώσαμε τὸν τόπο ; Γιὰ νὰ κόβουμε τ' αὐτιὰ τοῦ κόσμου ; !

Τρόμαξαν νὰ πείσουν τὸ φιλάνθρωπο στρατηγό, ὅτι δὲν ἐπρόκειτο ν' ἀκρωτηριασθῆ ἄνθρωπος, ἀλλά... τὸ κείμενο ἑνὸς ψηφίσματος. Καὶ μόνον τότε ὁ Κολοκοτρώνης δέχτηκε νὰ ξαναγυρίσῃ στὴν ἕδρα του, δηλαδή... στὸ δέντρο του.

***

Πρωτοῦ ἡ Συνέλευσις συγκροτηθῆ στὴν Τροιζῆνα, εἶχε τὴν ἕδρα της στὴν Ἐρμιόνη. Ἐκεῖ ἡ συνεδριάσεις γινόνταν τουλάχιστον μέσα σὲ αἴθουσα, ἡ ὁποία ὅμως δὲν εἶχε καθίσματα καὶ οἱ πληρεξούσιοι ἦταν ἀναγκασμένοι νὰ κάθωνται σταυροπόδι ὧρες πολλές. Ἔτσι τὰ πόδια τους ἐμουδιάζαν καὶ ὅταν ἐρχότανε ἡ σειρά τους νὰ μιλήσουν ἔπρεπε νὰ σηκωθοῦν ὄρθιοι, μὲ κόπο τὸ κατώρθωναν. Ἄκουγε τότε κανεὶς ἐκεῖνον ποὺ ἐτρόκειτο ν' ἀγορεύσῃ νὰ λέῃ στὸν πλαγινό του :

— Ἄχ, μούδιασα ! Πιάσε με, ὀρὲ Μήτρο, νὰ σηκωθῶ !

Καὶ ὁ ἄλλος τὸν βοηθοῦσε πιάνοντας τον ἀπὸ τὶς μασχάλες..

Ἡ πρῶτες καρέκλες ἤρθαν ἀργότερα στὴν Ἑλλάδα καὶ τὶς ἔφερε ὁ Καποδίστριας στὸ Ναύπλιον.

Ὁ ἱστορικός

ΠΙΑΝΑ PULLMAN

Μὴν ἐκλέγετε τὸ πιάνο σας, χωρὶς νὰ ἔχετε ἐξετάσει τὰ πιάνα PULLMAN. Ἡ ἀπόκτησις ἑνὸς πιάνου PULLMAN σᾶς ἐξασφαλίζει ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΗΝ, καὶ ἀπὸ ἀπόψεως δαπάνης ΤΗΝ ΕΛΑΧΙΣΤΗΝ. Συγκρίνατε ἀμεροληπτως. Μεγάλαι εὐκολίαι πληρωμῆς. Κατάλογοι δωρεάν.

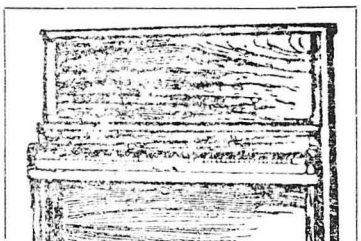

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ

12—Στοὰ Ἀρσακείου—12